KORVALEHTI

2·2019

SUURI KISSA PIENI KORAT

Suomen Koratrengas ry:n jäsenlehti

Jäsenmaksut
Varsinainen jäsen 15 €
Perhejäsen (ei postitusta) 7 €
Jäsenanomuskaavakkeita saa hallituksen jäseniltä.

Hallitus 2019
Puheenjohtaja/
PR-asiat/Palkinnot
Pälvi Niemi
040 556 0536
palvi.niemi64@gmail.com

Varapuheenjohtaja
Sanna Veijalainen
044 525 0708
sanna.veijalainen@gmail.com

Sihteeri
Maija Jämsen
Hämeentie 107 B 58
00560 Helsinki
040 532 5399
maija@mattijamsen.com

Jäsenrekisteri
Outi Laasala
Lehtotie 8
12700 Loppi
050 543 0398
outi.laasala@gmail.com

Pentuvälitys
Anita Harkki
040 527 1790
anita.harkki@emport.fi

Lehden päätoimittaja
Milla Talja
Sallatunturintie 2 A 7
00970 Helsinki
050 414 4596
talja.milla@gmail.com

Esittelypöytävastaava
Marjo Katainen
050 329 6008
marjo.katainen@gmail.com

Webmaster
Mari Ollila
mari.ollila@hotmail.com

Rahastonhoitaja
Outi Niemi
Kunnaankatu 11 B 10 21200 Raisio
050 549 8233
korat@saunalahti.fi

Varajäsenet
Hanna Åland
Marjo Väre

Lehden taitto
Niina Sylgren

Korvalehti
Julkaisija Suomen Koratrengas ry
27. vuosikerta

Toimituskunta
Koratrenkaan hallitus
Päätoimittaja
Milla Talja

Korvalehti 1/2020 ilmestyy
maalis-huhtikuussa.
Materiaali toimitukseen
1.3.2020 mennessä.

Kansi:
Supreme Premior Tatsutan Sabia Sma-Atmanam valmistui Hämeenlinnassa 26.1.2019. Sabian omistaa Virpi Siidorov. Kuva: Virpi Siidorov

ISSN 2242-5659

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Puheenjohtajalta	*3*
Kokouskutsu	*4*
Silakkaverkot vesille!	*5*
Hakaniemen Hannes	*6*
Mikä ihmeen gangliosidoosi?	*8*
Valmistuneita ja muita näyttelytuloksia	*13*

PUHEENJOHTAJALTA

Vuosi alkaa olla lopuillaan ja päivät lyhyet. Ulkona vallitsee ankea harmaus. Onneksi kotona piristävät harmaat nelijalkaiset perheenjäsenemme, jotka pitävät meidät virkeinä. Ja jos meitä palvelusväkeä oikein nukuttaa, niin kissat käpertyvät iholle rauhoittumaan.

Näyttelykausikin alkaa kääntyä lopuilleen, ja viimeiset taistot vuoden 2019 parhaiden koratkissojen titteleistä ovat käsillä, elleivät jo ohi tämän lehden ilmestyttyä. Vaikka korattien edustus näyttelyissä on ollut tänä vuonna tavallista vähäisempi, niin menestystä on tullut useammallekin kissalle. Kiitos ahkerille harrastajille, niin uusille kuin konkareillekin.

Penturintamalla on kevään jälkeen ollut hiljaista, mutta toiveissa on, että nuorten poikien aikuistuessa sielläkin alkaa tapahtua. Jo loppuvuodeksi toivotaan useita uusia koratpentueita maailmaan.

Kevään yleiskokous pidetään 23.2.2020 Valkeakoskella, kutsu tässä lehdessä. Toivottavasti jäsenistö saapuu sankoin joukoin kokoukseen suunnittelemaan ensi vuoden toimintaa. Tarjolla on kokoustelun lisäksi hyvää seuraa, kissajuttuja ja lounasta. Kaffettakin saa!

Pälvi Niemi

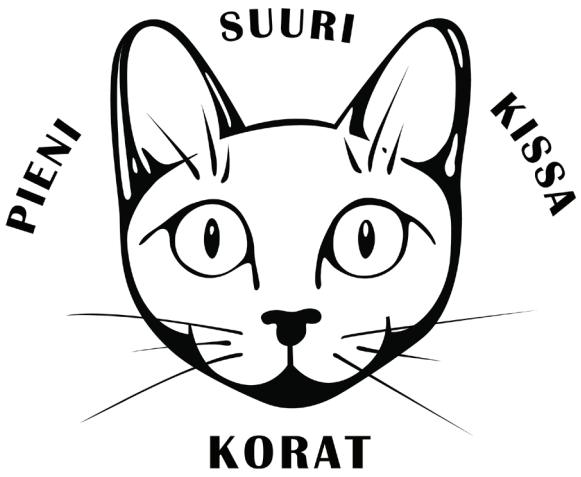

HEI KAIKKI KORATRENKAAN JÄSENET!

Yhdistyksemme vuosikokous pidetään Valkeakoskella sunnuntaina 23.2.2020. Tule mukaan päättämään yhteisistä asioista ja tutustumaan muihin koratkissojen omistajiin. Kaikki yhdistyksemme jäsenet ovat erittäin tervetulleita vuosikokoukseen, ja toivomme mahdollisimman monia koratkissojen palvelijoita paikalle. Kokous alkaa klo 14 ja kestää muutaman tunnin.

Maija Jämsen, Koratrenkaan sihteeri

KOKOUSKUTSU

Suomen Koratrenkaan sääntömääräiseen vuosikokoukseen

AIKA: 23.2.2020 klo 14
PAIKKA: Latvantie 3, 37600 Valkeakoski

Ilmoittautumiset Maija Jämsenille 19.2. mennessä sähköpostitse maija@mattijamsen.com tai puhelimitse 040 5325399.
Ajo-ohjeita voi kysellä Anita Harkilta p. 040 527 1790, anita.harkki@emport.fi.

Koratrengas tarjoaa kokouksessa lounaan ja kahvit. Kerrothan erikoisruokavaliosta ilmoittautumisen yhteydessä.

Tervetuloa!

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi äänten laskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään vuoden 2019 tilinpäätös, vuosikertomus ja tilintarkastajien lausunto
6. Päätetään vuoden 2019 tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille
7. Vahvistetaan toimintasuunnitelma, jäsenmaksun suuruus sekä tulo- ja menoarvio vuodelle 2020
8. Valitaan hallituksen puheenjohtaja ja muut jäsenet vuodelle 2020
9. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa vuodelle 2020
10. Valitaan yhdistyksen liittokokousedustaja ja varaedustajat vuodelle 2020
11. Valitaan muut tarpeelliset toimihenkilöt vuodelle 2020
12. Palkitaan yhdistyksen parhaat kissat 2019
13. Päätetään korat-pistelaskentasäännöt vuodelle 2020
14. Käsitellään mahdolliset päivitykset koratkasvatuksen tavoiteohjelmaan
15. Käsitellään koratkissojen terveystutkimuksen tämänhetkinen tilanne
16. Käsitellään muut esille tulevat asiat
17. Kokouksen päättäminen

SILAKKAVERKOT VESILLE!

Koratrengas pitää yhdistyksen esittely- ja myyntipöytää yleensä muutamassa kissanäyttelyssä vuosittain. Nyt kaipaamme näppäräsormisia jäseniä ompelemaan lisää suosittuja silakkaleluja! Jos käsityöt innostavat, katso ohjeinen ohje ja anna ompelukoneen surista. Yhdistys maksaa materiaalikulut, kun lähetät valmiit kalat, kuitit ja maksutietosi osoitteeseen:

Marjo Katainen, Vilhonvuorenkatu 7-9 A 13, 00500 Helsinki, *marjo.katainen@gmail.com*

Olen itsekin käynnistämässä ompelukonetta silakoiden tekoon. Ostin Eurokankaasta vartaloihin 2 x 20 cm Party Fun -kangasta (tuotenumero 5518561U102 ja 5518561U103) sekä pyrstöihin 10 cm Cuero sinte -kangasta (tuotenumero 5609112M100). Lisäksi ostin Mustista ja Mirristä kissanminttua. Vanua minulla oli jo entuudestaan. Hinnaksi tarvikkeille tuli 12,75 euroa.

Laittakaahan ompelukoneet käyntiin ja nähdään näyttelyissä!

Marjo Katainen

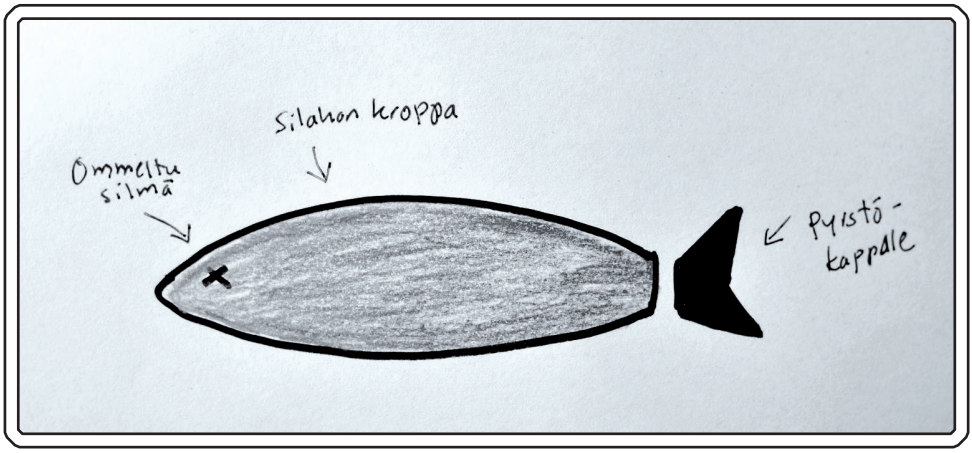

KISSAN HOPEASILAKAT

Osta mahdollisimman silakkamaista kangasta. Leikkaa siitä 2 silakan muotoista palaa (kuva) sekä erikseen pyrstö nahasta tai paksusta mustasta purkautumattomasta kankaasta. Ompele silakkakappaleet yhteen ja jätä pyrstöä varten aukko. Käännä silakka ja laita aukosta vanutäyte sisään. Käännä aukon reunat sisälle päin, työnnä siihen pyrstö ja ompele päältä. Jos haluat, voit ommella paksulla langalla pistot silmiksi. Täytettä ei kannata laittaa liikaa. Silakat ovat mukavampia, kun eivät ole liian pulleita. Jos haluaa, täytteen sekaan laittaa kissanminttua, vaikka kaikki kissat eivät siitä välitäkään.

Hakaniemen Hannes

Hei kaikki korvalaiset!

Minnin kanssa kesämökillä.

Päätin laittaa kuulumisia täältä Hakaniemestä, kun olen nyt virkistynyt monien isojen elämänmuutosten jälkeen. Parin viime vuoden aikana on tapahtunut asioita, joista aion nyt teille kertoa. Keväällä 2018 kissaystäväni Minni muuttui tosi vaisuksi, ja kotona oli surullinen tunnelma. Vappuaattona Minni pantiin kuljetuskoppaan, ja sen jälkeen en enää nähnyt ystävääni. Ihmettelin pitkään, missä Minni mahtaa piileksiä. Kesällä mökkisaaressa etsin sitä lähikallioilta ja huusin kovaa, mutta Minniä ei näkynyt eikä kuulunut. Silloin ymmärsin, että se ei enää tule takaisin. Koko syksyn ja talven olin alavireinen ja viihdyin saunan lauteilla nukkumassa. Minulle järjestettiin kyllä kaikenlaista mukavaa toimintaa ja juteltiin paljon, mutta jotain puuttui kotoa.

Keväällä aloin sitten kuulla kummallisia asioita. Muun muassa: "Milloinkohan se syntyy? Onkohan se tyttö vai poika? Taitaa olla elokuussa meillä?" Aloin ihmetellä, mistä mahtaa olla kyse, kun saunanlauteille ilmestyi uusi nukkumapesä ja kotona oli puuhakas tunnelma.

Ihan aluksi suhtauduin Lissuun epäilevästi.

Sitten totuus valkeni elokuun alussa. Eräänä päivänä lepäillessäni rauhassa saunassa alkoi ovisummeri päristä ja eteisestä kuului puheensorinaa. Vieras ääni ilmoitti, että prinsessalähetys saapuu. Lähdin tutkimaan asiaa ja kyllä hämmästyin, kun olohuoneessa keimaili kissanpentu, jonka väreistä en kyllä saanut mitään selkoa. Ihan minua huimasi. Kotiväki ihasteli ja huokaili iloisena, mutta minä en tykännyt moisesta otuksesta. Kaiken huipuksi se sähisi minulle ja yritti raapaista. Silloin suutuin ja oikein rähähdin sille. Minua toruttiin ja sanottiin: "Kuinkas nyt noin käyttäytyy herrasmies."

Niin siinä sitten kuitenkin kävi, että pikkukissa Lisbeth eli Lissu, kotoisin Perttelistä, jäi meille ihan oikeasti asumaan. Pikkuhiljaa tutustuin uuteen tulokkaaseen. Alkuun kyllä olin todella rasittunut, sillä Lissu oli jatkuvasti häiritsemässä minua, kun yritin lepäillä. Se hyökkäili häntäni kimppuun, mylläsi ja tahtoi painia. Aikaa myöten kiinnyimme toisiimme. Menneenä kesänä jo seikkailimme yhdessä mökkisaaressa. Näytin Lissulle kaikki kivat paikat, joissa olimme Minnin kanssa viettäneet yhteisiä kesälomia. Olin niin iloinen, kun minulla oli taas oma kissakaveri!

Nyt alkaa tuntua siltä, että on tosi mukavaa, kun Lissu tuli luoksemme. Toivotan teille kaikille ihania syyspäiviä ja nauttikaa hämäränhyssystä!

Terveisin Herra Hannes Hakaniemestä

Nykyisin nautimme päiväunet yhdessä.

Kuvat: Marja Pajunen

Mikä ihmeen gangliosidoosi?

Koratkasvatus oli parikymmentä vuotta sitten uhattuna perinnöllisten gangliosidoosisairauksien vuoksi. Geenitestit kehitettiin kuitenkin nopeasti, ja suomalaiskasvattajilla oli myös onnea matkassaan. Nykyään jokaisen koratin rekisterikirjassa on merkintä GM-geeneistä.

Teksti: Outi Niemi

GM1 ja GM2 ovat niin sanottuja kertymäsairauksia, jotka periytyvät piilevästi. Tämä tarkoittaa, että pennun pitää saada geeni molemmilta vanhemmiltaan, jotta se voi sairastua. Geeni voi levitä populaatiossa hyvinkin laajalle, vaikka sairaustapauksia esiintyy harvoin.

Molemmat sairaudet johtavat väistämättä pennun kuolemaan yleensä jo paljon ennen aikuisikää. Diagnoosi kuitenkin edellyttää erityisosaamista ja patologin tutkimusta, joten on vaikea sanoa, miten yleinen sairaus on ollut esimerkiksi korateilla niiden pitkän historian aikana. GM1-gangliosidoosia oli tutkittu ainakin siamilaisilla kissoilla, ennen kuin se löydettiin korateilta. Sairautta on voinut toki esiintyä muissakin roduissa.

GM2-gangliosidoosi löydettiin koratilta jo 1970-luvulla Yhdysvalloissa. Ilmeisesti joku tai jotkin 1960- ja 70-luvuilla Thaimaasta tuoduista kissoista olivat tämän geenivirheen kantajia. Oregonissa sijaitseva tutkimuslaitoksessa etsittiin keinoja ihmisen vastaavien sairauksien voittamiseen ja tutkimuksessa käytettiin apuna koratkissoja, joiden tiedettiin pentueidensa perusteella olevan geenivirheen kantajia. Syynä tutkimukseen oli se, että koratin GM2-gangliosidoosi muistuttaa ihmislapsilla tavattua Tay Sachsin sairautta.

Paikalliset kasvattajat tekivät yhteistyötä tutkijoiden kanssa, jotka kehittivät entsyymitasomittaukseen perustuvan testin. Testillä pyrittiin selvittämään, mitkä kissat olivat geenivirheen kantajia. Tämä testi oli kuitenkin vain harvojen paikallisten kasvattajien käytössä, koska tutkimuslaitoksella ei ollut rahoitusta eläimille suunnattuun tutkimukseen. Testin luotettavuudestakaan ei ollut varmuutta.

Niinpä useimmat kasvattajat joutuivat tyytymään sukutaulujen tutkimiseen ja riskien minimointiin sitä kautta. Ongelmasta tiedettiin Yhdysvalloissa, mutta ei juurikaan muualla maailmassa. Jälkeenpäin on käynyt ilmi, että koratpentuja oli kuollut epämääräisiin oireisiin muuallakin, myös Ruotsissa ja Norjassa.

Kaksi eri sairautta

Vuonna 1994 **Donatella Mastrangelo** toi kaksi korattia Norjasta Italiaan ja aloitti kasvatuksen ensimmäisenä maassaan. Heti ensimmäisissä pentueissa kuoli kaksi kissaa tuntemattomaan hermostolliseen sairauteen. Torinon yliopiston eläinpatologian laitoksen professorin **Dr. Castagnaron** tutkimukset varmistivat, että kysymyksessä oli gangliosidoosi.

Vaikka kissat sairastuivat hieman tavallista myöhemmin, pentujen oletettiin aluksi sairastuneen GM2-gangliosidoosiin – tiedettiinhän sen esiintymisestä korateilla. Castagnaro olikin yhteydessä amerikkalaisiin tutkijoihin ja alkoi kehitellä DNA-testiä GM2-gangliosidoosin kantajien selvittämiseksi.

Donatella jatkoi kasvatustaan yhdellä omalla jälkeläisellään ja uusilla tuontilinjoilla välttäen sukusiitosta. Kaikki sujui hyvin, kunnes jouluna 1997 Donatella vieraili erään kasvattinsa kotona ja huomasi, ettei pentu ollut normaali. Tutkimusten jälkeen ei ollut epäilystäkään siitä, että kissalla oli gangliosidoosi. Kyseessä ei kuitenkaan voinut olla GM2-gangliosidoosi, sillä kissan olisi pitänyt sairastua jo paljon nuorempana.

Tarkemmissa tutkimuksissa ilmeni, että italialaiset kissat olivat sairastuneet GM1-gangliosidoosiin, joka oli nyt ensimmäistä kertaa diagnosoitu koratilla. Samalla selvisi, että pennun emo, Tanskasta tuotu vierassukuinen naaras, oli GM1-kantaja. Koska koratkissoilta löytyivät siis molemmat gangliosidoosin muodot, tarvittaisiin myös kaksi erillistä geenitestiä.

Samaan aikaan pinnan alla kuohui. Donatella oli ensimmäinen, joka kertoi ongelmistaan avoimesti muille kasvattajille sähköpostilistalla. Maailmalla monet kasvattajat syyttelivät toisiaan, ja toiset kieltäytyivät uskomasta koko asiaa. Näinkin pienessä rodussa kukaan ei voinut olla varma, että kasvatti puhtailla linjoilla. Myös niissä linjoissa, jotka Oregonissa oli todettu GM2-vapaiksi, saattaisi olla GM1-kantajia. Me täällä Suomessa olimme aiemmin kuulleet näistä sairauksista lähinnä Norjasta **Elfi Kleiveltä**, joka teki parhaansa saadakseen lisätietoa Yhdysvalloista.

Kuva: Adobe Stock

Kantakissoista näytteet

Aihetta huoleen Suomessa todella oli, sillä Italiassa sairastuneen pennun emon sisko oli tuotu tänne kasvatukseen. Tällä naaraalla oli 50 prosentin mahdollisuus olla kantaja. Jotain oli tehtävä, muutoin rodun kasvatus voisi tyrehtyä siihen paikkaan. Keväällä 1998 Castagnaro sai Italiassa GM2-geenitestin valmiiksi.

Päätimme testata heti mahdollisimman hyvin sukulinjamme kattavia kissoja. Kissoja valittiin tähän ensimmäiseen testaukseen seitsemän kappaletta. Kissanomistajat otattivat kissoiltaan verinäytteet ja ne lähetettiin Turun yliopistolle, jossa niistä erotettiin DNA. Näytteet lähetettiin sitten kuriiripalvelun avulla Italiaan. Näiden seitsemän näytteen DNA-erotus ja lähetyskulut maksoivat yhteensä hieman yli tuhat markkaa. Koratrengas kustansi ensimmäisen DNA-erotuksen ja lähetyskulut sekä joidenkin kastraattien verikokeet. Kun testitulokset saatiin, yhtään GM2-kantajaa ei ollut löytynyt. Helpotuksesta oli kuitenkin turha huokaista, sillä GM1-kantajia saattaisi kuitenkin paljastua.

Onneksi eräs kanadalainen kasvattaja oli löytänyt Internetistä tietoa Yhdysvalloissa sijaitsevasta Scott-Ritchey Research Centeristä. Laitoksen johtaja **Henry Baker** oli tutkinut jo 20 vuoden ajan GM1-gangliosidoosia siamilaisilla ja GM2-gangliosidoosia kotikissoilla. Hän oli valmis auttamaan koratkasvattajia ja ryhtyi kehittämään DNA-testiä molemmille korateilla esiintyville gangliosidoosin muodoille. GM1-testi valmistui kesällä 1998.

DNA-näytteemme lähetettiin heti Italiasta Yhdysvaltoihin Bakerille, joka teki niille GM1-testit. Tutkimuslaitos on osittain yksityisin lahjoitusvaroin rahoitettu ja toimii Auburnin yliopiston yhteydessä Alabamassa. Testit olivat aluksi ilmaisia koratkasvattajille, sillä kysymyksessä oli tutkimusprojekti. Molekyylibiologian kehitys oli ollut edeltävinä vuosina huimaa, ja DNA-testit olivat jo luotettavia. Tällaisen testin mahdollisuus kissarodulle oli vielä tuolloin poikkeuksellista, vaikka nykyään geenitestit ovat jo yleisiä.

Tulokset yllättivät

Jo ennen testitulosten saamista kasvattajat keskustelivat paljon tulevaisuuden vaihtoehdoista. Päätimme testata linjamme vaiheittain. Ensin testattaisiin kaikki tuontikissat sekä vanhat kissat, joiden jälkeläisiä on yhä siitoskäytössä. Mikäli kantajia löytyisi, jatkaisimme testausta seuraavissa sukupolvissa. Mikäli kaikki olisivat normaaleja, lisätestauksia ei enää tarvittaisi. Kaksi geneettisesti normaalia kissaa ei voi saada pentua, joka olisi sairas tai edes geenivirheen kantaja. Jos kohtuuhintainen testi olisi edelleen saatavissa, kasvattaminen olisi turvallista myös kantajaksi todetuilla kissoilla.

Ensimmäiset GM1-tulokset saatiin kesällä 1998, ja ne olivat yllättäviä. Tanskasta tuotu naaras, jonka sisko oli GM1-geenin kantaja, oli geneettisesti normaali. Sen sijaan yksi ensimmäisistä tuontikissoistamme olikin GM1-geenin kantaja. Lähes kaikki siitoskissamme olivat tämän kantajan jälkeläisiä. Onni oli ollut myötä, sillä sairaita pentuja ei ollut vielä Suomessa syntynyt.

Testausta piti siis jatkaa seuraavaan sukupolveen ja selvittää, miten laajalle geeni oli levinnyt. Koska gangliosidoosia oli maailmalla löytynyt hyvin erisukuisissa kissoissa, olimme yksimielisesti päättäneet välttää astutuksia, joissa vanhempien geenipohja ei ollut tiedossa. Siksi helmikuun 1998 jälkeen oli syntynyt vain yksi pentue. Kukaan ei halunnut ottaa riskiä. Monta astutusta oli suunnitteilla, joten odotimme malttamattomina

uusia tuloksia. Vastoinkäymisiltä ei kuitenkaan täysin vältytty.

Valitsimme siis jälleen edustavan otoksen kissoja, ja niiden verinäytteistä erotetut DNA-näytteet lähetettiin matkaan, tällä kertaa suoraan Yhdysvaltoihin. Odotimme tämän toisen vaiheen testituloksia usean kuukauden ajan, kunnes saimme vihdoin tammikuussa 1999 masentavan viestin: yliopistolla erotetut DNA-näytteemme eivät tällä kertaa kelvanneet, eikä tuloksia niistä saataisi. Meidän pitäisi lähettää verinäytteitä.

Koska veren säilyvyys on heikompi, emmekä olleet sitä Yhdysvaltoihin ennen lähettäneet, päätimme kokeilla ensin pienempää erää. Valitsimme viisi kissaa, joiden tulokset antaisivat mahdollisimman hyvän kuvan geenin levinneisyydestä. Ja taas kissat eläinlääkäriin ja näytteet matkaan.

Tälläkään kertaa kaikki ei sujunut suunnitelmien mukaan. Lennonjohtajat menivät lakkoon, ja kaikki lähetykset Suomesta viivästyivät. Lisäksi kuriiripalvelu hukkasi välttämättömät tullipaperit, ja näytteet olivat perillä vasta runsaan viikon kuluttua. Onneksi ne olivat vielä käyttökelpoisia. Tuloksiakin saatiin nopeasti, jo parin viikon kuluttua.

Tällä kertaa tulokset olivat paremmat kuin osasimme toivoakaan. Vain yksi kantaja löytyi. Edellisenä vuonna löydetyn kantajan jälkeläisistä kolme eniten siitokseen käytettyä olivat normaaleja. Kaikkien vastoinkäymisten jälkeen saatoimme suhtautua tulevaisuuteen valoisin mielin.

Testaus pakolliseksi

Onneksi kaikki suomalaiset kasvattajat lähtivät mukaan testiohjelmaan, ja myös kastraattien omistajat suostuivat verikokeisiin. Näin suunnitellut astutukset voitiin turvallisesti toteuttaa, ja parissa sukupolvessa sairaus saatiin hävitettyä koratkissoistamme ilman, että pienen rodun geeniperimää jouduttiin supistamaan entisestään. Testausta jatkettiin tarpeen mukaan ja myös uudet tuontikissat testattiin.

Näin jälkeenpäin voi todeta, että juuri 1990-luvun lopulla yleistyneet internet ja sähköposti mahdollistivat koratkasvattajien yhteydenpidon ympäri maailmaa ja tiedon leviämisen nopeasti. Muutaman vuoden päästä testi saatiin eurooppalaiseen kaupalliseen laboratorioon, ja testaus nopeutui ja helpottui. Kun geenitestaus yleistyi muillakin roduilla, testien hinnat pysyivät kohtuullisina.

Suomen Koratrengas ajoi aktiivisesti yhdessä norjalaisten kasvattajien kanssa FIFen sääntömuutosta, jolla testauksesta tehtiin pakollista, mikäli kissaa ei sukutaulun perusteella voinut todeta vapaaksi GM-geeneistä. Esitys sai myös vastustusta, mutta hyväksyttiin FIFen yleiskokouksessa vuonna 2000. Säännön voimaantulon myötä kissojen testitulokset merkittiin myös Kissaliiton rekisteriin, mikä helpotti entisestään kissojen perimän seurantaa ja vähensi kissojen turhaa testausta.

Suomessa syntyneitä koratteja ei enää nykyään tarvitse testata, sillä kissat voidaan todeta sukutaulujensa perusteella GM-negatiivisiksi. Tästä saadaan kiittää paljolti parinkymmenen vuoden takaista testausrupeamaa. Tuontikissalta testi tarvitaan, jos sen ei voi osoittaa olevan GM-negatiivinen sukutaulun perusteella. Tästä tarvitaan viralliset dokumentit. Käytännössä kasvatukseen ei hankita kissoja, joiden perimästä ei ole varmuutta.

Kuva: Marko Lumikangas

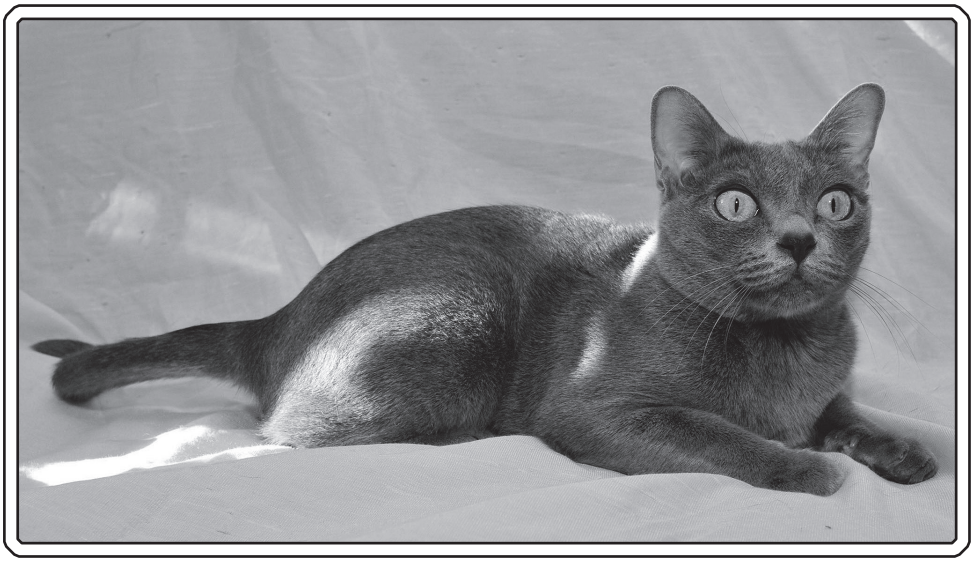

Supreme Champion Mythai Ornanong Sa-Mon, DVM valmistui Helsingissä 8.6.2019. Ion omistaa Milla Talja.

Kuva: Kirsi Vuorela-Tenttula

IP, CH Kattihovin Tekinin-no Jiken valmistui Scandinavian Winner Show'ssa Turussa 13.–14.4.2019. Tellun omistaa Kirsi Vuorela.

Kuva: Minna Sjögren-Luukkonen

SC Kattihovin Zehi Zeitakuhin oli tuomarin paras naaras Scandinavian Winner Show'ssa Turussa 13.–14.4.2019. Huldan omistavat Minna Sjögren-Luukkonen, Toni Luukkonen ja Pälvi Niemi.

Kuva: Hanna Åland

GIC Mythai Busaya Bao oli tuomarin paras naaras Helsingissä 15.9.2019. Baban omistavat Hanna ja Jyrki Åland.

Kuva: Marko Lumikangas

NW, PR, SC Melodian Tulaya, DVM DSM valmistui Helsingissä 14.9.2019 ja oli kategorian paras kastraattinaaras Helsingissä 15.9. Häärän omistaa Milla Talja.

Kuva: Liisa Klemola

GIP, GIC SilverToe's Niw Thea Takla oli tuomarin paras kastraattiuros Hartolassa 13.10.2019. Pekan omistaa Liisa Klemola.

Kuva: Virpi Siidorov

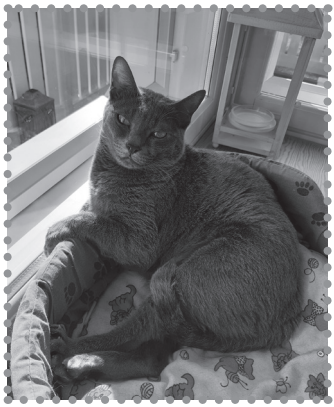

SP Tatsutan Sabia Sma-Atmanam oli tuomarin paras kastraattinaaras Laukaassa 28.9.2019. Sabian omistaa Virpi Siidorov.

Kuva: Outi Laasala

CH Vekkuliverstaan Amorin Enkeli Samudaya valmistui Helsingissä 14.9.2019. Padmen omistaa Outi Laasala.

Kuva: Elisa Rimpilä

PR Tatsutan Merri Bhirma-Karma valmistui Laukaassa 28.9.2019. Merrin omistaa Elisa Rimpilä.

VALMISTUNEITA

Kuva: Elisa Rimpilä

GIP Tatsutan Qiana Jnani-Anile valmistui Scandinavian Winner Show'ssa Turussa 13.–14.4.2019. Kirpun omistaa Elisa Rimpilä.

Kuva: Elma photography

CH Melodian Froong Fring oli tuomarin paras naaras Vihdissä 20.4.2019. Friidan omistaa Outi Laasala.

Kuva: Kati Marjala

SP Silvertip Jiisip Tanwaakom oli tuomarin paras kastraattinaaras Luulajassa 15.9.2019. Bellun omistaa Liisa Klemola.

Kuva: Marko Lumikangas

Mythai Tydah Thong oli kategorian paras pentu Vihdissä 31.8.2019 sekä tuomarin paras pentu Raumalla 10.8. ja Helsingissä 14.9. Gracen omistaa Milla Talja.

Kuva: Marko Lumikangas

Mythai Opale Devi oli kategorian paras nuori Helsingissä 8.6.2019 ja tuomarin paras nuori Hämeenlinnassa 21.7. Pompun omistaa Milla Talja.

Kuva: Meeri Harkki

IC Tatsutan Ariel Ava-Tamsaka valmistui Scandinavian Winner Show'ssa Turussa 13.–14.4.2019. Arielin omistaa Anita Harkki.

Kuva: Virpi Siidorov

GIP Tatsutan Yaku Arhasi-Api oli kategorian paras kastraattiuros Tallinnassa 8.6.2019. Yakun omistaa Virpi Siidorov.

Kuva: Eeva Halonen

PR Kattihovin Daiyamondo Neko valmistui Raumalla 10.8.2019. Siirin omistaa Eeva Halonen.

Vastaanottaja:

Postimaksu:

Palautusosoite:
Milla Talja
Sallatunturintie 2 A 7
00970 HELSINKI

ONKO OSOITTEESI MUUTTUNUT ?
Lähetä uusi osoitteesi s-postilla jäsenrekisteriin osoitteeseen:
outi.laasala@gmail.com

Ilman osoitteenmuutosta yhdistykselle Korvalehti ja muu yhdistyksen posti eivät löydä perille.

Kiitos

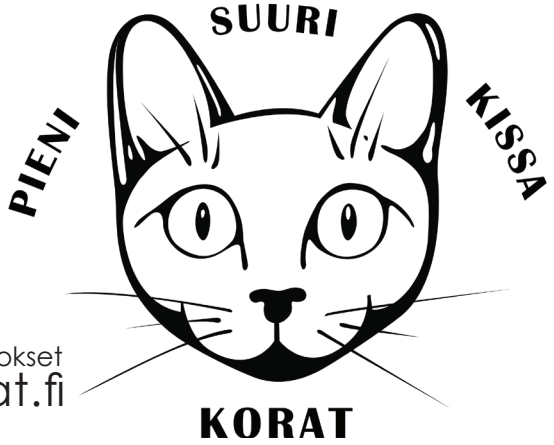

Pennut ja siitosurokset
www.korat.fi